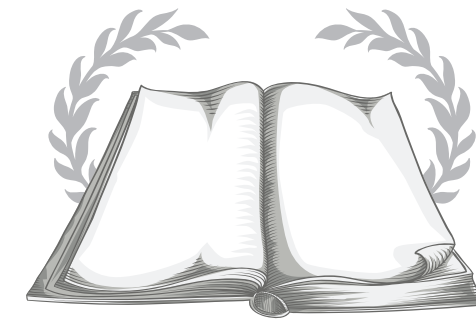

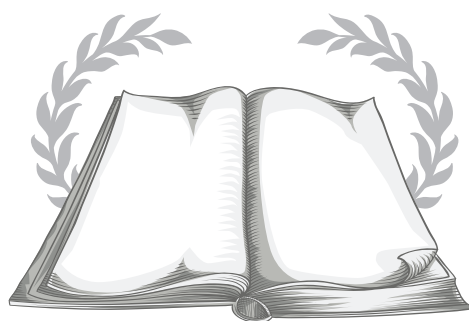
FÖRSAMLINGSTJÄNSTERNA
i
SCIENTOLOGY-
KYRKAN

BRYAN R. WILSON, FIL.DR
EMERITUS FELLOW

UNIVERSITY OF OXFORD
ENGLAND

8 FEBRUARI 2002

FÖRSAMLINGSTJÄNSTERNA
i
SCIENTOLOGY-
KYRKAN

FÖRSAMLINGSTJÄNSTERNA *i* SCIENTOLOGY- KYRKAN

BRYAN R. WILSON, FIL.DR
EMERITUS FELLOW
UNIVERSITY OF OXFORD
ENGLAND

8 FEBRUARI 2002

- 1 Jag har blivit ombedd att granska hur församlingstjänster idag genomförs i Scientology-kyrkan, och att utvärdera dessa tjänster mot bakgrund av hovrättens dom 1970 i fallet *R v Registrar General ex parte Segerdal*, och med hänvisning till samma kriterier att jämföra Scientologys religiösa tjänster med andra kyrkosamfund som för närvarande har platser för religiös dyrkan, som registrerats av Registrar General.

SCIENTOLOGYS FÖRSAMLINGSTJÄNSTER

- 2 Den anda av glädje och tacksamhet, som råder vid söndagssamlingar och under möten på fredagskvällar måste vara uppenbar för varje observatör. Fredagsmötena kan liknas vid en informell version av den typ av vittnesmålsmöten som är populära inom vissa kristna trosriktningar, särskilt i USA: ett exempel är, även om detta är lugnare, evenemang som sponsras av alla Christian Science-kyrkor.

- 3 En andaktsstund i Scientology-kyrkan är praktiskt taget avskalad från bilder, symboler, eller andra komplement för religiös dyrkan som har bildats kring kärnelementen i vördnaden för den kristna traditionen. Ett betecknande emblem är det distinkta korset med åtta armar, som avbildas på litteratur som auktoriserats av Kyrkan. Det ingår också i Scientology-pastorers klädsel och bärs som ett hängsmycke, men annars är sådana dekorativa symboler få. De tjänar mer som identitetsmärken och används sparsamt.
- 4 Kyrkans trosbekännelse, skriven av grundaren L. Ron Hubbard, är utgångspunkten för en Scientology-tjänst. Den åberopar Guds lagar som ger människan ett visst antal rättigheter och bekräftar att dessa rättigheter är understödda av Gud, i syfte att ge människan total frihet.
- 5 Det dominerande inslaget i utförandet av Scientology-tjänster är att predika ordet, vilket är traditionell fokus för den amerikanska protestantismen. I Scientology-kyrkor hämtas ordet inte från de kristna skrifterna, utan från skrifter och föreläsningar av L. Ron Hubbard, Kyrkans grundare. Predikan är centralt för redogörelsen av rörelsens läror. L. Ron Hubbard testamenterade en serie predikningar till sina kyrkor, som en pastor kan välja från vid sin söndagssamlingar. Istället för en predikan, kan detta ibland bytas ut mot ett inspelat föredrag av L. Ron Hubbard. Färdiga texter är inte unikt för Scientology: det förekommer även hos andra kyrkosamfund, till exempel Christian Science.
- 6 Samlingar avslutas med en bön, som riktas som en ödmjuk bön om att Gud kanske kan ingripa i människans angelägenheter för att få till stånd frihet från materiell fångenskap. Beroendet av Gud är tydligt genom att man hävdar att människans potential är given av Gud. Och det är tydligt att genom att referera till människans potential som gudalik, så ser scientologer i det Högsta väsendet den obestriddliga källan av välbefinnande och modellen för deras ambitioner. Vördnad för Gud är ett naturligt inslag i att tillskriva honom auktoritet som "universums skapare".

VAD ÄR DYRKAN?

- 7 De karakteristiska beståndsdelarna i dyrkan, så som de anges i *Segerdals* omdöme, består av många emotionella reaktioner som också är typiska för mänskliga relationer som manifesteras i vanlig social samvaro. Men som dyrkan, får dessa tendenser en utökad djupsinnighet och religiositet som lämpar sig för ett undergivet förhållande till en översinnlig entitet, som uppfattas som det Högsta väsendet.

8 Föreställningen om detta väsende, tillsammans med andra religiösa begrepp (t.ex. himlen, helvetet) etablerades för flera hundra år sedan. På senare tid, har uppfattningen om gudom genomgått en djupgående förändring både inom och utanför den kristna traditionen. Det är mycket mindre sannolikt än hittills att ha en förmänskligande uppfattning om Gud. Men i motsats till denna idéutveckling, har språket som används vid religiös dyrkan, och de tendenser det har för avsikt att definiera och väcka, förändrats mycket mindre, eller inte alls. Språket som beskriver dyrkan förblir en personlig uppfattning. Mot bakgrund av denna förändring i teologiska begrepp, har språket för religiös dyrkan blivit alltmer anakronistiskt. Tendensen till vördnad, ödmjukhet, underkastelse, lovprisande och bön kan fortfarande vara lämplig i de mänskliga relationer som vilar på kontrasten mellan härskare och undersåte (och kan bestå i försvagad form i andra mindre status-differentierade begrepp) men de är knappast följdriktiga när gudom inte längre uppfattas som en "övermänniska", utan i en abstrakt form.

9 En majoritet av det brittiska folket uttrycker tron på Gud när gudom beskrivs i allmänna ordalag, men i befolkningen som helhet, tror endast en minoritet på en *personlig* gud. (Pastor Robin Gills forskning visar att hos dem som uttrycker tron på något slags gud, oavsett hur bred definitionen är, sjönk antalet hos de tillfrågade från fyra femtedelar på 1940-talet till två tredjedelar på 1990-talet: tron i snävt specifikt kristen uppfattning om en personlig gud föll från 43 % till 31 % under samma tidsperiod.) Trots att kyrkfolket blev alltmer benäget att frånga tron på en personlig gud, och betrakta gudomen mer som en ande, en kraft eller en metafysisk princip, så kvarstod orimligt nog, det personliga språket för dyrkan. Att så är fallet, visar den styrka som detta traditionella språk har rönt genom att bli en sedvänja i kyrkoutövning och genom att anses helig och okränkbar i allmänhetens *medvetande*.

10 En av de centrala frågorna i den kristna teologins huvudström under 1800- och 1900-talet var att avskaffa mytbildningen kring religion. En del av denna omdaning ledde till att gudomlighet beskrevs i mer abstrakta termer och att man avskaffade primitiva antropomorfiska bilder i både språkliga och grafiska bilder av gudomlighet. Denna process har varit lättare att följa i filosofiska sfärer än när det gäller liturgi och dyrkan, där vissa primitiva och osofistikerade element har överlevt. Traditionella handlingar som återkommer och inställningen till dyrkan har bevarat ett personligt språk i ett förändrat teologiskt och filosofiskt sammanhang där detta språk har blivit motsägande och otidsenligt.

- 11 Vissa frikyrkliga kristna samfund, som är mindre bundna av traditionell utövning, har anammat mindre personliga sätt att visa vördnad. Kväkarna såg inget behov att rikta sig direkt till gudomen. Unitarianismen, under 1700-talet, frantog gudomen dess mänskliga element, så att Gud kan ses i mindre antropomorfiska termer. Under 1800-talet, strävade Christian Science, unitarisk i sin teologi efter att lösa den kniviga frågan om kön som möter alla föreställningar om gudomligheten som en person, genom att introducera användningen av åkallan: "fader-moder Gud", och genom att tillkännage sju synonymer för gudom: liv, sanning, kärlek, sinne, själ, ande, princip, som uppfattas som abstrakta metafysiska kvaliteter.
- 12 Med tanke på dessa olika tysta antaganden av bristfällig tillämplighet på gudomen när det gäller personliga attribut och oförenlighet av tendenser från hierarkiska, barbariska och medeltida samhällen, är det ingen överraskning att de nya andliga rörelser som uppstår under 1900-talet borde ha antagit former av vördnad och uppfattningar om dyrkan som mer adekvat återspeglar livssynen i modern tid. Och även om de kanske ursprungligen utvecklar traditionella språk och begrepp, så görs det under en övergångsfas, för att rikta sig till potentiella anhängare i förståelig form, tills de nya begreppen har absorberats och blir en del av de samtal som förs av medlemmarna i den spirande nya rörelsen. Under en viss tid verkar medlemmarna vara andligt tvåspråkiga, medan de kommer till rätta med mysterierna i de nya uttrycksvarianterna.
- 13 Det finns många registrerade religiösa samfund som inte dyrkar enligt *Segerdals* kriterier, vilket framgår av tabellen nedan. Man kan ifrågasätta hur adekvata dessa kriterier är, när man avgör vad det är som utgör dyrkan: vördnad och djup vördnad är attityder som inte sällan tillerkänns dödliga personer – äldre, ledare, idoler, lärare. I sådana fall skall dessa tendenser inte anses vara liktydiga med vördnad. I romersk-katolska kyrkan, vördas och äras helgon, men kyrkans auktoriteter avvisar varje antydning om att detta innebär att dyrka. Lämpliga kriterier för vad som räknas som dyrkan är ett beteende vars syfte är att upprätta förbindelse mellan tillbedjaren och det Högsta väsendet, och att försäkra tillbedjaren om att han kommer att frälsas. Detta kriterium är baserat på funktionen för religiös dyrkan, och fördelen är att olika kulturella former kan identifieras som delar av samma slag eftersom det följer ett gemensamt mål. Ett sådant kriterium medger många olika föreställningar om gudomens natur (som en antropomorfisk gud, universella lagar, en yttersta sanning, människans grundväsen, livskraften etc.). Det erbjuder en mer abstrakt, och således ett mer brett tillämpbart begrepp för religiös dyrkan, och undflyr kulturell chauvinism och religiös diskriminering där man antar att den traditionellt kristna kulturella

formen är den enda sanna modellen för religiös dyrkan och gudomlighet. Fixerade idéer som kräver att tillbedjan skall vara gemensam, kollektiv, och/eller i för en; att det Högsta väsendet är en domare, och att anhängarna, individuellt eller kollektivt, är ovärdiga, syndiga missdådare, eller åtminstone ödmjuka; att ritualer identifierar anhängarna som beroende, skyldiga och i behov av att medge offentliga handlingar som är självnedsättande eller till och med självupppoffrande, allt härrör från enbart kristna traditioner. Det finns ingen grund för att anta att dyrkan och gudomlighet av nödvändighet måste vara av detta slag. Dessutom kan dessa värden kännas olustiga med tanke på det moderna samhällets inriktning på individualism, så att attityderna blir alltmer icke-fördömande, som post-freudiansk misstro mot skuld-motivator; och angrepp på hierarkisk auktoritet.

- 14 Man kan behöva gå längre än så – eftersom alla allmänt erkända religioner inte innehåller en tro på ett Högsta väsende. Om dyrkan skall kunna betraktas som en väsentlig del av religion (vilket kan vara en tveksam och problematisk sak), borde ordet ”dyrkan” i sig behöva definieras i stil med ”utövningar i syfte att få en person i kommunikation med den grundläggande andliga verkligheten”. Detta är i vilken form som helst, funktionen för religiös dyrkan.

TABELL

RELIGIÖST SAMFUND	SAMMANFATTNING AV METODER OCH ÖVERTYGELSER	TRON PÅ ETT HÖGSTA VÄSENDE?	DYRKAN ENLIGT SEGERDALS KRITERIER?
Sankhya School of Hinduism	En icke-teistisk övertygelse, erkänd som en ortodox gren av hinduisk religion. Urmateria och själen är oskapad och oförstörbar. Karma styr människans angelägenheter – pånyttfödelse är en konsekvens av tidigare handlingar. Frälsning är att fly från reinkarnation. Kunskap om lidande och dess orsaker är vägen till frigörelse. Eftersom dess karma bestämmer ens livschanser, är ödmjuk bön (ofta en väsentlig egenskap vid dyrkan i andra religioner) något som skall undvikas. Alla föreställningar om en gedom förkastas – en ateistisk religion.	Ingen tro på ett Högsta väsende.	Nej.

RELIGIÖST SAMFUND	SAMMANFATTNING AV METODER OCH ÖVERTYGELSER	TRON PÅ ETT HÖGSTA VÄSENDE?	DYRKAN ENLIGT SEGERDALS KRITERIER?
Jainismen	En del av hinduismen. Karma: Främmande element av karma tynger ned själen. Jain, tingens ordning, lämnar ingen plats för en skapande Gud. De stora lärarna anses inte vara gudomliga och det finns inte heller någon gudomlig uppenbarelse. Jainismen är i grund och botten ett ateistiskt system. "Devas" (halvgudar) bekräftas, men de avgör inte människans öde och tillbeds inte. Medlen för frälsning (genom att övervinna återfödelser) är i praktiken en asketisk etik, som frigör själen, och ogiltigförklarar karma.	Inget Högsta väsende. Lagen om orsak och effekt är den ultimata livsprincipen. Lokala devas dyrkas inte.	Nej.
Taoismen	Verkar i den kinesiska befolkningen sida vid sida med buddismen, förfaderskulter och konfucianismens etiska system. Taoismen främjar en religiös kosmogoni, organiserar templens festligheter, utför övergångsriter. Dess mystiska läror omfattar ett komplext universum av andevarelser och himmelska mästare som härskar över himlen, jorden och människan.	Tron på olika mystiska entiteter i en komplex kosmisk ordning men inget Högsta väsende som sådant.	Ingen direkt korrespondens.
Theravada- buddism	Den allmänna lagen om orsak och effekt utges i karma: ändlösa återfödelser blir följderna såvida individen inte är befriad genom att bli upplyst med avseende på lidande. Ingen skapare eller räddande gud postuleras. Frälsning uppnås genom opersonliga medel, genom att uppnå avskildhet och därmed lydnad till en etisk kodex, snarare än till rituella föreställningar, och utgör medel som överträffar vardaglig erfarenhet och den materiella världen.	Inget Högsta väsende. Devas är föremål för samma system av pånyttfödelse som människor.	Nej.

RELIGIÖST SAMFUND	SAMMANFATTNING AV METODER OCH ÖVERTYGELSER	TRON PÅ ETT HÖGSTA VÄSENDE?	DYRKAN ENLIGT SEGERDALS KRITERIER?
Nichiren- buddism	Denna gren av buddismen (Nichiren född i Japan 1222) anser efterföljande inkarnationer av Gautama Buddha som att ha överträffat den upplysning han framförde. Sanningen sammanfattas i <i>Lotus Sutra</i> , vars blotta åkallan är tillräcklig för att frigöra samtliga fördelar för troende. Reinkarnerade buddor är inte gudar, enbart medel genom vilka progressiv upplysning kan uppnås. Varje lekman har möjlighet att uppnå buddaskap, och lyckan i den här världen är hans rättighet.	Nej. Universum regleras av opersonliga lagar om orsak och verkan – karma, som upplevs av människor.	Nej.
Kväkarna (Vännernas samfund)	Särskild betoning på ”inre ljus” (röst som följer sitt samvete). Det finns inte någon ritual, ingen lydnad, ingen bön, ingen formellt godkänd trosbekännelse. Möten sker i form av kollektiv meditation. Inga krav på att tro på ett Högsta väsende, även om en sådan entitet inte förnekas och många tror på ett sådant.	Ett Högsta väsende kan bekräftas, men grundsynen i kväkerismen motsätter sig hierarki och överhöghet.	Nej.
Christian Science	Människan är helt och hållet en andlig varelse och den materiella världen är en illusion, en insikt som stödjer fysiskt helande och till och med odödlighet. Dessa idéer tillskrivs Jesus, som inte var Gud men en människa och ett föredöme. Det är tron på Gud, som ofta nämns i konventionella kristna termer som en antropomorfisk gud, men mer präglad av synonymer, sinne, själ, ande, princip, liv, sanning, kärlek, där inget av det uttrycks i traditionellt, lämpligt språk. Mrs Eddy (grundare född 1820) sade: ”gudomlig tjänst” borde betyda dagliga goda gärningar, inte allmän dyrkan.	Det finns en tro på ett Högsta väsende.	Endast delvis samstämmighet.

RELIGIÖST SAMFUND	SAMMANFATTNING AV METODER OCH ÖVERTYGELSER	TRON PÅ ETT HÖGSTA VÄSENDE?	DYRKAN ENLIGT SEGERDALS KRITERIER?
Unitarianer	Avvisar läran om treenigheten och söker överensstämmelse mellan religion och förnuft. Stor valfrihet när det gäller trosbekännelser, doktriner, biblisk auktoritet och liturgiska former. Unitarianer tenderar att betona etiska åtaganden i högre grad än rituella förpliktelser. Vissa unitarianer är uttalade agnostiker eller till och med ateister.	Tron på ett Högsta väsende är inte obligatorisk och många unitarianer tror inte på ett Högsta väsende.	Nej.

TILLÄMPNINGEN AV SEGERDALS KRITERIER VID PRESENTATION AV DAGENS SCIENTOLOGY

- 15** Hur det än var år 1970 vid tidpunkten för *Segerdals* omdöme, möts medlemmar i Scientology-kyrkan idag i för en både för tillfälliga tjänster som *övergångsriter* (barndop, vigslar och begravningar) och för regelbundna religiösa tjänster, och dessa tjänster utgör religiös tillbedjan enligt de kriterier som beskrivs av *Segerdal*.
- 16** Det finns en prästerlig verksamhet med ansvar för arrangemang av tjänster och deras utförande i enlighet med Kyrkans regler, som motsvarar reglerna för tro och procedurer i kristna församlingar.
- 17** Tjänster är värdiga och högtidliga. Den genomgående stämningen är uttrycksfull och utåtriktad, och i överensstämmelse med den öppna, positiva och optimistiska orientering som finns i Scientologys läror.
- 18** I *Segerdals* omdöme, var att religiös tillbedjan i allmänhet anses omfatta åkallan av och underkastelse till ett objekt som är vördat, lovtal till det objektet, varelsen eller enheten, bön, förbön och bekräftandet av tacksamhet. Dessa attityder framkallas hos dyrkare av olika medel i olika religioner, men vanligtvis i form av verbala bekräftelser av tro, genom att delta i rituella handlingar, och ta emot symboliska kärl av egenmakt (dvs. brödet och vinet i den kristna gemenskapen).

19 Scientology-samlingar börjar med läsning av Kyrkans trosbekännelse, vilket är en förklaring om de mänskliga rättigheterna. En ytlig läsning kanske antyder att denna trosbekännelse inte fastställer det primära kriteriet av kännetecknen i dyrkan som fastställs av *Segerdals* omdöme genom Buckley LJ, nämligen att det bör finnas ett föremål för dyrkan som troende riktar sig till. En närmare läsning gör det uppenbart att trosbekännelsen, utan att formellt hävda Guds existens eller tillkännage hans överhöghet över alla andra individer, i själva verket tar hans existens för givet. Genom att hävda att "ingen makt mindre än Gud har rätt att upphäva eller åsidosätta dessa [mänskliga] rättigheter", är det underförstått ett erkännande av Gud och hans överhöghet, som mänskligheten är underställd.

20 Söndagssamlingen inkluderar bön, och slutar alltid med en speciell bön. Fokus i bönen är mänsklig frihet, och böner riktas till Gud om befrielse från krig, fattigdom och nöd, såväl som att utverka mänskliga rättigheter i ordets fullaste bemärkelse. Detta är således en förbön. Gud ombeds att ingripa för att fastställa rättigheter och förhållanden där varje människa kan förverkliga sin potential. Bönen ger Gud ett uppdrag i den sista meningen: "Må Gud låta det bli så."

SLUTSATS

21 Med tanke på att scientologer tror på ett Högsta väsende och att deras församlingstjänster inkluderar uttryck av vördnad och respekt för detta Högsta väsende, och söker detta Högsta väsende genom förbön, drar jag slutsatsen att dagens Scientology-tjänster uppfyller de snäva kriterierna för religiös dyrkan som beskrivs enligt *Segerdal* – även om några mycket viktiga tjänster som accepterats allmänt av religiösa samfund, inte uppfyller dessa kriterier.

BRYAN RONALD WILSON

8 februari 2002

Oxford, England

BRYAN RONALD WILSON

Bryan Ronald Wilson är docent emeritus i sociologi vid University of Oxford. Från 1963 till 1993 var han också styrelseledamot i All Souls College, och år 1993 utsågs han till Emeritus Fellow.

I mer än 40 år har han genomfört forskning om religiösa minoritetsrörelserna i Storbritannien och utomlands (särskilt i Förenta staterna, Ghana, Kenya, Belgien och Japan). I sitt arbete har han läst skrifter från dessa rörelser och så långt möjligt, träffat medlemmar under deras möten, tjänster, och i hemmet, och kritiskt utvärderat arbeten av andra forskare.

Han är fil.kand. (ekonomi) och fil.dr vid University of London och fil.mag. vid University of Oxford. År 1984, insåg man vid University of Oxford värdet av hans publicerade verk genom att tilldela honom titeln D.Litt. (en högre doktorstitel). År 1992 tilldelades han titeln hedersdoktor (Doctor Honoris Causa) av det katolska universitetet i Louvain, Belgien.

År 1994, valdes han in som styrelseledamot i British Academy.

Vid olika tillfällen har han haft följande uppdrag:

Styrelseledamot i Commonwealth Fund (Harkness-stiftelsen) vid University of California, Berkeley, USA, 1957–58;

Gästprofessor vid University of Ghana, 1964;

Styrelseledamot i amerikanska rådet för vetenskapliga samfund (American Counsel of Learned Societies), vid University of California, Berkeley, USA, 1966–67;

Forskningskonsult i sociologi vid universitetet i Padova, Italien, 1968–72;

Gästande styrelseledamot i Japan Society, 1975;

Gästprofessor vid Katolska universitet i Louvain, Belgien 1976, 1982, 1986 och 1993;

Gästprofessor i Sniderprogrammet vid University of Toronto, Kanada, 1978.

Gästprofessor i religionssociologi och konsult för religiösa studier vid Mahidol-universitetet i Bangkok, Thailand, 1980–81;

Gästprofessor i styrelseledamot i Scottprogrammet, vid Ormond College, University of Melbourne, Australien, 1981;

Gästprofessor vid University of Queensland, Australien, 1986;

Framstående gästprofessor vid University of Californien, Santa Barbara, Kalifornien, USA, 1987;

Gästprofessor vid Soka-universitetet, Hachioji, Japan, 1997;

Under åren 1971–75, var han ordförande i Conférence Internationale de Sociologie Religieuse (den världsomspännande organisationen för denna vetenskapsgren). År 1991 valdes han till hedersordförande för organisationen som nu döpts om till Société Internationale de Sociologie des Religions.

Council Member of the Society for the Scientific Study of Religion (U.S.A.) [Ledamot i sällskapet för vetenskapliga religionsstudier, (USA)], 1977–79;

I många år europeisk biträdande redaktör för *Journal for the Scientific Study of Religion* (Tidskrift för vetenskapliga religionsstudier);

I sex år, chefredaktör för *Annual Review of the Social Sciences of Religion*.

Han har vid många tillfällen föreläst om religiösa minoritetsrörelser i Storbritannien, Australien, Belgien, Kanada, Japan och Förenta staterna, och då och då i Finland, Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Norge och Sverige.

Han har kallats som expertvittne om sekter i domstolar i Storbritannien, Frankrike, Grekland, Holland, Nya Zeeland och Sydafrika och har tillhandahållit bevis på edligt intyg för domstolar i Australien, Lettland, Ryssland, Spanien och Frankrike. Han har också ombetts att ge expertutlåtande om religiösa rörelser för parlamentets utskott för inrikes frågor i underhuset (Parliamentary Home Affairs Committee of the House of Commons).

Han har bland annat publicerat elva böcker som helt eller delvis handlar om religiösa minoritetsrörelser.

Sects and Society: the Sociology of Three Religious Groups in Britain [Sekter och samhället: sociologi i tre religiösa grupper i Storbritannien], London: Heinemann, och Berkeley: University of California Press, 1961, omtryckt, Westport, Connecticut, USA: Greenwood Press, 1978

Patterns of Sectarianism [Mönster för sekterism], (redigerad) London: Heinemann, 1967

Religious Sects [Religiösa sekter], London: Weidenfeld och Nicholson, New York: McGraw Hill, 1970 (även utgiven i översättning till franska, tyska, spanska, svenska, tyska och japanska)

Magic and the Millennium [Magi och millennium], London: Heinemann, New York: Harper's and Row, 1973

Contemporary Transformations of Religion [Samtida transformationer av religion], London: Oxford University Press, 1976 (även utgiven i översättning till italienska och japanska)

The Social Impact of the New Religious Movements [De negativa sociala effekterna av de nya religiösa rörelserna], (redigerad) New York: Rose of Sharon Press, 1981

Religion in Sociological Perspective [Religion i sociologiska perspektiv], Oxford: Clarendon Press, 1982 (även utgiven i översättning till italienska, rumänska och bulgariska. Japansk översättning under förberedelse)

The Social Dimensions of Sectarianism [Den sociala dimensionen av sekterism], Oxford: Clarendon Press, 1990

A Time to Chant: Soka Gakkai-buddister i Storbritannien, [med K. Dobbelaere] Oxford: Clarendon Press, 1994 (japansk översättning 1997)

New Religious Movements; Challenge and Response [Nya religiösa rörelser; Utmaningar och respons], [samredigerad med Jamie Cresswell] London: Routledge, 1999

Global Citizens: The Soka Gakkai Buddhists in the World [Globala medborgare: Soka Gakkai-buddister i världen], [samredigerad med David Machacek] Oxford: Clarendon Press, 2000

Han har också bidragit med mer än trettio artiklar om religiösa minoritetsrörelser för redigerade verk och vetenskapliga tidskrifter i Storbritannien, Belgien, Kroatien, Frankrike, Tyskland, Indien, Japan, Nederländerna, Norge, Schweiz och Förenta staterna. Han har bidragit med artiklar i *Encyclopaedia Britannica*, *Encyclopedia of the Social Sciences*; *Encyclopaedia of Religion*, *Encyclopédie des religions* (Paris) och *Enciclopedia Italiana* (Rom).

Bland de rörelser som han har utfört forskning om är Scientology-kyrkan. Han är inte och har aldrig varit medlem i den Kyrkan eller någon av dess anslutna organisationer. Hans forskning har utförts i enlighet med principerna för oberoende objektivitet och etisk neutralitet som upprätthålls i akademisk tradition av de humanistiska vetenskaperna.

